

*Den perfekte
sutenören*

Den perfekte sutenören

komedi i åtta scener

av Christian Lanciai (1991)

Personerna :

Polismästarn
Överkonstapeln
en polis
Dupont
Jules
Pierre
Legros, bartender
en sjöman
en utkastare
Lola
Malou
Frou-Frou
Clou-Clou
Jou-Jou
Lili
Gigi
Laurent, kund
andra kunder och poliser

Handlingen utspelar sig i Paris.

Copyright © Christian Lanciai 1991

Scen 1. Polismästarns kontor.

Polismästarn Det här duger inte, herr överkonstapel!
Överkonstapeln Nej, det duger inte alls, chefen!
Polismästarn Vad tänker ni göra åt saken, herr överkonstapel?
Överkonstapeln Vad *kan* man göra, chefen?
Polismästarn Det borde ni veta!
Överkonstapeln Vi kan alltid ersätta honom med en annan. Det har vi alltid gjort hittills.
Polismästarn Till förbannelse! Alla har misslyckats! Alla har fallit!
Överkonstapeln Ja, chefen.
Polismästarn Vi måste finna någon som inte kan falla! Vi måste finna någon som är komplett omutlig!
Överkonstapeln Där ligger svårigheten, chefen. Sådana finns inte.
Polismästarn Sök!
Överkonstapeln Chefen! Vi har sökt! Tjänsten har ersatts femtiosju gånger!
Polismästarn Jag vet. Nästa gång måste bli den sista.

Överkonstapeln Det säger ni varje gång, chefen.
 Polismästarn Den här gången menar jag det!
 Överkonstapeln Det har ni också sagt varje gång, chefen.
 Polismästarn (slår näven i bordet) Men nu får det vara slut! Är det förstått?
 Överkonstapeln Ja, chefen.
 Polismästarn Nå, vad tänker ni göra åt saken?
 Överkonstapeln Föreslå att tjänsten blir ersatt.
 Polismästarn Med vem?
 Överkonstapeln Vem föreslår ni, chefen?
 Polismästarn Det frågar ni varje gång! Kan ni aldrig själv komma med något eget initiativ, herr överkonstapel? Måste jag alltid behöva sköta allt?
 Överkonstapeln Med respekt, chefen, men ni klarar allt mycket bättre än vi andra.
 Polismästarn Alltså är ni alla odugliga! Detta har ju aldrig ens jag klarat!
 Överkonstapeln Ja, chefen.
 Polismästarn Nå, vad föreslår ni?
 Överkonstapeln Att ni tar hand om fallet, chefen.
 Polismästarn Det är ju det jag inte vill! Ingen uniformklädd kan ju patrullera i det området utan att vanära sin uniform och förfalla!
 Överkonstapeln Ja, chefen.
 Polismästarn Vi måste finna någon som kan det! Kvickt!
 Överkonstapeln Ja, chefen.
 Polismästarn Vem, herr överkonstapel?
 Överkonstapeln Jag vet inte, chefen.
 Polismästarn (slår näven hårdare i bordet) Ni är ju komplett oduglig!
 (en polis öppnar dörren)
 polisen Dupont är här, polismästarn.
 Polismästarn Dupont? Vilken Dupont?
 polisen Parkvakten.
 Polismästarn Vad då för en befängd stackars parkvakt?
 polisen Han som räddade barnet från att drunkna i dammen.
 Polismästarn (Det går upp ett ljus.) Jaså, Dupont! (tittar med välsignelse på överkonstapeln.)
 Överkonstapeln (besvärad) Varför betraktar ni mig på det där sättet, chefen?
 Polismästarn Min vän, vi har vår man!
 Överkonstapeln (klentrogen) Har vi?
 Polismästarn Han började som badvakt vid en simbassäng för ungar. Den var bara en meter djup. Han var så mån om barnen att han befordrades till parkvakt. I förra veckan räddade han en liten flicka från att ramla i fågeldammen och drunkna. Han förtjänar en bättre belöning än bara ett förtjänsttecken. Han får bli polis!
 Överkonstapeln I stället för....
 Polismästarn Just det! Han blir perfekt! Han bor hos sin mamma! Han vet ingenting om kvinnor! Han är likgiltig för dem! Men han är mycket mån om stackars oskyldiga små barn!
 Överkonstapeln Han blir perfekt!
 Polismästarn Det är det jag menar! (till polisen) För in honom! För in honom! (polisen går ut.)
 Om inte han klarar det kan ingen klara det! (Dupont föres in.)
 (salvelsefullt) Välkommen, min käre vän Dupont!
 Dupont (ödmjukt) Menar herr polismästarn mig?
 Polismästarn Ja, vem annars, din fåntratt?
 Dupont Dupont är ett så vanligt namn.
 Polismästarn Inga undanflykter! Vi vet allt om dig! Du har räddat livet på en människa!

Dupont Herr polismästarn, det var bara en liten okynnig flicka....
 Polismästarn Men ändå! Du förtjänar världens belöning!
 Dupont Men jag gjorde bara min plikt....
 Polismästarn Du förtjänar en högre ställning!
 Dupont (rädd) Men jag är nöjd med allting som det är, herr polismästarn....
 Polismästarn Nonsens! Du är som klippt och skuren för en alldeles
 särskild uppgift!
 Överkonstapeln Vad sägs om att bli poliskonstapel, Dupont?
 Dupont Jag tackar för den äran.... Jag har alltid drömt om att få bära
 en fin uniform, men....
 Polismästarn Saken är klar! Ni är utnämnd! Ni kan börja er tjänstgöring i morgon!
 Dupont Men....
 Överkonstapeln Inga men! Se det som en ära, Dupont!
 Dupont Det gör jag! Men vad skall jag göra?
 Överkonstapeln Ni ska bara patrullera och övervaka ordningen. Ingenting annat.
 Dupont Ingenting annat?
 Polismästarn Jo, bara avlägga rapport och hålla er hand över oskyldiga små barn.
 Dupont Ingenting annat?
 Polismästarn Nej, ingenting annat.
 Dupont (går innerligt fram och fattar polismästarns hand) Monsieur, det här är den
 lyckligaste dagen i mitt liv! Ni anar inte hur lycklig ni har gjort mig!
 Polismästarn Om ni bara sköter er, Dupont, så är det kanske den
 lyckligaste dagen även i mitt och i herr överkonstapelns liv.
 Dupont Jag tackar er ur djupet av mitt hjärta! (skakar bådas händer innerligt)
 Överkonstapeln Såja, Dupont, gå ut nu, så får ni prova er uniform.
 Dupont Tack! Tack! (går överväldigad ut)
 Polismästarn Nå, vad tror ni?
 Överkonstapeln Han kan vara den rätta. Han är oskyldig som ett lamm och
 kommer att sköta sig, tills....
 Polismästarn Tills vad då?
 Överkonstapeln Tills han upptäcker kvinnans och kärlekens väsen.
 Polismästarn Må den dagen aldrig komma. Och om någon kan gå blind
 genom livet för sådana saker så är det just en komplett fåntratt som vår välsignade
 vän herr Dupont!

Scen 2. Kaféet.

Jules och Pierre sitter vid baren.

Jules Victor har åkt dit.
 Pierre Som alla andra.
 Jules Det kommer en ny.
 Pierre Vet du något om honom?
 Jules (rycker på axlarna) En byling.
 Pierre Att de orkar!
 Jules Säg inte annat. (Dupont inkommer i sin fina polisuniform.)
 Dupont Goddag allesammans! Hur står det till här då?
 bartendern Välkommen till vårt kvarter, inspecteur?
 Dupont Dupont, Erneste Dupont.
 bartendern Inspecteur Dupont! Får vi hälsa er välkommen med att bjuda på ett glas?
 Dupont Gärna det, men inte för starkt! (Jules och Pierre ser på varandra.)
 bartendern Till er ära, monsieur! (häller upp) Salut!

Dupont (ställer sig mitt i kaféet, högtidlig) Mina herrar, det är en stor ära för mig att få tjänstgöra här mitt i hjärtat av Paris. (ett fnask kommer in) Jag hoppas att få kunna bli riktigt god vän med er alla, så att jag får den stora äran att få göra heder åt min uniform! Det är med ära jag ser fram emot att få tjäna er alla och rättvisan! (höjer sitt glas)

fnasket (Lola, till Jules) Vad är det för en dåre?

Jules Han är ny.

Lola Är han? (går fram till Dupont) Hej, sötnos! (slår kraftigt till honom i ryggen bakifrån så att han får absinten i halsen och skvätter ut glasets innehåll.) Skål! (höjer sitt glas)

Dupont (omtumlad) Skål, madame! Det är mig en ära att få skåla med en dam!

Lola Men du har ju ingenting kvar i glaset! Fyll på, Legros! (bartendern fyller villigt på Duponts glas) Drick nu med oss! Det är en ära för oss att ha fått en riktig polis in i kvarteret!

Dupont (ser sig nödsakad att dricka med henne) Nöjet är helt på min sida, madame! Mitt namn är Dupont! Vad heter ni?

Lola Kalla mig Lola! Vi behöver en riktig kvarterspolis som kan beskydda oss värnlösa kvinnor! (blinkar åt Pierre och Jules)

Dupont Jag älskar att hjälpa gamla damer och barn, som när de ska gå över gatan! Men jag ska minsann hjälpa alla damer som behöver mitt beskydd! Jag representerar lagen! Lagen är till för att skydda alla!

Lola Och särskilt oss värnlösa kvinnor! (blinkar åt Pierre och Jules)

Dupont Och särskilt alla värnlösa kvinnor!

Jules (kommer fram) Drick ett glas till med oss, konstapeln, så att vi alla verkligen lär känna varandra som goda vänner! (fyller på hans glas)

Dupont Jag vet verkligen inte om jag borde så här i tjänsten....

Jules Drick! (dricker honom till. Dupont nödgas dricka.)

Pierre Sup honom inte under bordet genast, Jules. han verkar ju hur grön som helst.

Jules Jag vill bara få honom att känna sig hemmastadd.

(till Dupont) Vi är här alla som en enda stor familj, konstapeln! Det vill jag bara att ni ska veta och känna!

Dupont Så snällt av er, monsieur?

Jules Jules.

Dupont Monsieur Jules. (vill vara vänlig. Höjer sitt glas) Skål!

Lola (till Pierre) Han är för snäll.

Pierre Han kan äntligen vara den rätte för oss.

Lola Vi får se. (till Jules) Så ja, Jules! Konstapeln kanske inte är så van vid att dricka som vi andra.

Jules Han verkar minsann tåla hur mycket som helst, sann karl som han är! (fyller på Duponts glas.)

Pierre (till Lola) Låt oss pröva honom. – Skål, konstapeln!

Dupont (redan medtagen) Skål, monsieur?

Pierre Pierre.

Dupont Skål, monsieur med den stora näsan. (dricker)

Jules Han har fått nog. Han har glömt oss redan.

Lola Jag tycker han är söt.

Jules (arg) Du är min, Lola, och ingen annans!

Lola Jag sade bara att han är söt.

Dupont (höjer sitt glas) Det är en stor ära för mig.... (tuppar av)

Pierre Såja. Han har fått sin första lektion.

Legros Han blir nog en bra polis med tiden.

Jules Så beskedlig som han är kan han bli en alltför bra polis.

Pierre Han kan också bli just den rätta för oss.

Jules (hotande) Se till att han blir det då och ingenting annat! (*går*)
Pierre Vad tog det åt honom?
Lola Han blev svartsjuk genast. En så grön polis har vi aldrig haft här förut. Vi måste se till att han inte förlorar sin oskuld.
Legros (erfaren) Det blir svårt i längden, Lola.
Pierre Men det har börjat bra. Väck honom, Legros!
(Legros häller vatten över Dupont, som vaknar.)
Dupont (förskräckt) Brinner det någonstans?
Legros Nej, men du slocknade, konstapel. Se till att du gör din plikt! En konstapel ska ju patrullera.
Dupont (plötsligt påmind) Ni har rätt, min bästa Legros! Jag måste ju göra heder åt min uniform! (*reser sig och skyndar ut, genomsur.*)
(De andra skrattar efter honom.)
Pierre Han blir bra med tiden!
Lola Han duger redan!
Legros Vi har börjat bra. Några arbetsdagar inledda på samma sätt, och han kommer att lita på oss fullständigt!
Pierre Vi får en ny medlem i familjen!
(Alla tre dricker varandra nöjda till.)

Scen 3. Horgatan.
 Dupont patrullerar längs gatan.

Malou (när Dupont passerar) Hej, sötnos!
Frou-Frou (när Dupont passerar) Hallå, snygging!
Clou-Clou (när Dupont passerar) Vad sägs om en kram, älskling?
Jou-Jou (när Dupont passerar) Vilka snygga ben han har!
Lili (när Dupont passerar) Vad sägs om att ta av sig uniformen, gullet?
Gigi (när Dupont passerar) Är du upptagen i natt, min drömprins?
(Dupont patrullerar förbi hotellet. En sjöman kastas just ut därifrån.)
utkastaren Och kom inte hit mer utan pengar!
Dupont Vad står på, min gode man?
utkastaren Det här är ingen barmhärtighetsinrättning för suktande bockar!
Dupont Vad har sjömannen gjort för galet, eftersom ni behandlar honom så hårdhänt?
utkastaren Den parasiten tog för sig utan att betala!
Dupont Kunde ni inte ha låtit honom diska efter sig då?
utkastaren Här hjälper det inte att bara diska!
Dupont Men vilken annan gottgörelse kan ni då begära?
utkastaren Återställning av jungfrudomen! (*går vredgad in igen. Lola kommer ut.*)
Dupont Nej men goddag, Lola! Bor ni här?
Lola Nej men det är ju konstapel Dupont! God dag! Patrullerar ni här?
Dupont Ja, detta är min gata.
Lola Vilken ära!
Dupont Nej, mademoiselle, det är jag som har den äran.
Lola Är det?
Dupont Jag försäkrar! På min ära!
Lola Ni verkar tro på vad ni säger.
Dupont Mademoiselle, hur kan ni tvivla?
Lola Jag tvivlar icke.
Dupont Bor ni här?
Lola Ja, jag bor här för tillfället.

Dupont Har ni inget riktigt hem?
 Lola Nej, inte riktigt, men jag har ett bra och billigt hotellrum.
 Dupont Får jag fråga er en sak?
 Lola Javisst!
 Dupont (*sänker rösten och ser sig omkring*) Varför finns det så många vackra damer just vid den gata som jag utsatts till att patrullera?
 (*Malou kommer till hotellet med en kavaljer.*)
 Malou (*till Dupont*) Hej, sötnos! (*går in med en kund*)
 Lola Ja, tänk, det har jag faktiskt undrat över själv också. Varför har jag så många vackra systrar just vid min gata?
 Dupont Det verkar nästan som ett mysterium.
 Lola Ja, konstapel Dupont, ni har faktiskt rätt!
 (*Jules kommer förbi.*)
 Jules Vad står du här för och latar dig, Lola? Sätt i gång och försörj dig!
 Dupont Monsieur Jules, jag skulle inte tala så hårt till en ung vacker dam om jag vore som ni.
 Jules (*sätter händerna i sidan*) Skulle ni inte det? Och hur vet ni det? Har ni kanske någon gång varit som jag?
 Lola Ursäkta mig, konstapeln, men jag måste faktiskt gå till mitt arbete.
 Dupont Det har jag full förståelse för. Ni är en väluppfostrad och pliktmedveten ung dam. (*Lola går.*)
 (*Frou-Frou passerar in i hotellet med en kavaljer.*)
 Frou-Frou (*till Dupont*) Hallå, snygging! (*går in med sin kund.*)
 Dupont (*till Jules*) Bor alla vackra damer här vid gatan i detta hotell?
 Jules Nej, de bara arbetar där.
 Dupont Sköter de serveringen?
 Jules Nej, de sköter disken.
 Dupont Så vackra! Och diskbiträden allesammans!
 Jules Ja.
 Dupont Men måste de då ha en karl till hjälp? Kan de inte diska ensamma?
 Jules Nej, de kan inte diska ensamma.
 Dupont Vad gör karlarna? Torkar de?
 Jules Nej, de sköter flaskborsten.
 Dupont Är det många flaskor att diska?
 Jules Ja, det är bara flaskor.
 Dupont Då måste det drickas bra mycket i detta hotell.
 Clou-Clou (*passerar in i hotellet med en kavaljer, till Dupont*) Vad sägs om en kram, älskling? (*går in med sin kund*)
 Dupont Vad saliga de verkar när de går in till sitt arbete!
 Jules De får bra betalt.
 Dupont Men jag såg en karl bli utkastad nyss. Kunde han inte sköta flaskborsten?
 Jules Jo, den kunde han nog sköta, men han kunde inte torka ordentligt.
 Dupont Han kanske släppte för många flaskor i golvet?
 Jules Ja. Hotellet har inte råd med förluster.
 Dupont Jag förstår.
 Jou-Jou (*passerar in i hotellet med en kavaljer, till Dupont*) Han har då snygga ben! (*går in med sin kund*)
 Dupont (*till Jou-Jou*) Tack! (*till Jules*) Kan hon se genom byxorna?
 Jules Det skulle nog de flesta vilja göra.
 Dupont Varför det?
 Jules Av samma anledning som en hästköpare vill se sina hästar i munnen.
 Dupont Jag förstår inte. Köper damerna sina flaskhalsdiskare?
 Jules Nej, det förhåller sig faktiskt tvärtom.

Dupont Då förstår jag ännu mindre varför damerna vill syna sina diskare genom byxbenen.

Jules Inte benen. Fickorna. Gylfen.

Dupont (*fullständigt okunnig*) Varför det?
(*Lili passerar in i hotellet med en kavaljer.*)

Lili (*till Dupont*) Vad sägs om att ta av sig uniformen, gullet?

Dupont (*korrekt*) Aldrig under tjänstgöring!

Lilis kund (*till Lili*) Har ni en polisvakt utanför?

Lili Ja. Vi har blivit privilegierade.

kunden Inte dåligt! (*de går in*)

Dupont Det är nog bäst att jag rör på mig. Jag borde patrullera.

Jules Det skadar aldrig att röra på benen.

Dupont Det känns nästan som om jag var genomskinlig redan.

Jules Du kanske blir.

Gigi (*kommer till hotellet med en kavaljer, till Dupont*) Är du upptagen i natt, min drömprins?

Dupont (*troskyldigt*) Nej, i natt är jag ledig.

Gigis kund (*till Gigi*) Vem fan tar du mig för egentligen?

Gigi (*till kunden*) Förlåt mig. Det var bara en artighet till vår polis.

Gigis kund Det hoppas jag verkligen. (*De går in i hotellet.*)
(*Lola uppenbarar sig med en kund.*)

Dupont (*till Jules*) Hur många diskare behövs det egentligen?

Jules Ett oändligt antal.

Dupont Det verkar onekligen så. Och alla kör bara med flaskborstar?

Jules Ja.

Dupont Otroligt!

Jules Det är ett spcialetablissemang.

Dupont Ja, det måste det vara. (*hälsar artigt på Lola och hennes kund*)
Är det dags att diska nu?

kunden Inga spydigheter om jag får be, monsieur!

Dupont Jag ställde frågan till damen, inte till er.

kunden Vad tror du jag är, va? Någon jävla rotborste?

Dupont Nej, flaskborste.

kunden Ska du ha dig en snyting?

Dupont Min herre, jag har ingenting gjort för att förolämpa er. Jag ville bara lyckönska damen till hennes arbete. Hon och jag är nämligen gamla vänner.

kunden Vill du stjäla henne från mig, va?

Lola Lämna polisen i fred, Marcel. Han är snäll.

kunden Ja, han är så snäll så det stinker om det!

Jules Stick in, Lola, och sätt i gång med jobbet innan du mister kunden!

Dupont Kunden? (*börjar smått att förstå*)

kunden Och vem fan är du som tror att du kan kommendera min hora, va?

Dupont Hora?

Jules Lägg av och stick in och knulla medan du är kåt!

kunden Vad fan har du för intresse av det, din jävla hallick?

Dupont Hallick?

Lola Bry dig inte om dem, konstapeln. De bara gycklar med varandra.

Dupont Och du? Gycklar du med?

kunden Hon är min, och ni två viktigpettrar ska inte tilltala min utvalda hora innan jag är färdig med henne!

Dupont Utvalda hora?

Jules Mucka inte gräl, din storvulna torsk!

Dupont Torsk?

Lola (*ansträngt leende*) Ja, konstapeln. Först ska vi äta höna, sedan fisk, och sedan diskas vi tillsammans efteråt.

Dupont Aha! Hotellet är en restaurang! Därför bjuds alla vackra damer dit!

kunden Har du tarmarna i skallen, va?

Dupont Jag önskar er en god aptit!

kunden Nej nu jäklar är jag trött på dina förolämpningar! (*vill slåss*)

Lola Slå honom inte! Han är polis!

kunden Så fan han är heller! Jag känner hans typ! Han är bara en utklädd hallick!
(*ger Dupont en knockout så att Dupont dimper i gatan.*)

Jules Inget bråk om jag får be!

kunden Och du också! (*ger Jules en knockout, men Jules slår tillbaka. Dupont blåser i sin visselpipa.*)

Jules Grabbar! Här behövs förstärkning!

(*Pierre, bartendern och andra dyker upp. Fönster öppnas, hororna tittar ut, liksom deras kunder....*)

en kund Ett slagsmål! Hurra!

(*flera reagerar på liknande sätt. Slagsmålet expanderar, men Lolas buse slåss som ett infanteri.*)

Dupont (*reser sig*) Sluta ögonblickligen, mina herrar! (*fortsätter att blåsa i pipan. Flera poliser dyker upp. Kalabaliken blir fullständig. Den urartar till att alla poliserna blir alla kundernas och hallickarnas motpart.*)

Polismästarn (*dyker upp*)(*med myndig röst*) Vad pågår här?
(*Slagsmålet avtar och kommer av sig.*)

Dupont En buse antastade en vacker kvinna, Monsieur.

Polismästarn Framför detta ställe?

Dupont Ja, Monsieur.

Polismästarn Och du kallar genast på förstärkning?

Dupont Ja, Monsieur, ty det blev slagsmål.

Polismästarn (*går omkring och mönstrar alla skoningslöst*) Jag ser det. Hela Paris pöbel mot ordningsmakten. (*till Dupont, strängt*) Det må vara hänt för den här gången, men provocera inte fram flera sådana slagsmål! Jag varnar er, Dupont!

Dupont Jag inte ens försvarade mig.

Polismästarn Jaså, du slog inte ens tillbaka! Undra på att alla skulle passa på att ingripa och bidra till slagsmålet så länge det gick! Gå hem med er, allihop! Dupont är ny här! Ni får ha överseende med hans nybörjarmisstag!

några poliser Ja, chefen! (*de skingras*)

Polismästarn (*till hallickarna och torskarna*) Och ni borde veta bättre än att angripa en oskyldig polis! Vill ni inte fortsätta kunna vara fria här?

Jules (*och de andra*) Ja, herr polismästarn.

Polismästarn (*eftertryckligt*) Ställ då inte till med bråk!

Det var det, det. Fortsätt er patrullering, Dupont.

Alla återgår till ordningen!

Lolas kund (*till Lola*) Sånt här hade jag inte betalat för! Du får fan ta mig hitta nån annan! (*går*)

Dupont (*till Jules, när alla andra försvunnit bort eller tillbaka in i hotellet*) Ville han inte diska mera?

Jules Nej. Han gick i strejk.

Dupont Får en enskild göra det utan vidare?

Jules Han skämdes nog för att han hade en dålig flaskborste.

Dupont (*låtsas förstå*) Åhå! (*Jules går.*)

Jag får nog tänka lite grann över det här. Det hela liknar nästan ett mysterium. Man kan ju nästan misstänka att här pågår någonting skumt.

(*går in till kaféet mitt emot.*)

Scen 4. Kaféet.

bartendern Vad får det lov att vara?
Dupont En kopp kaffe.
bartendern Min vän, du ser nästan bekymrad ut. Har dagen börjat dåligt?
Dupont Nej, men jag har fått något att tänka på.
bartendern Tänk inte för mycket.
Dupont Ska jag då bara gå omkring som ett fån och strunta i allt som verkar mystiskt?
bartendern Det är faktiskt det bästa du kan göra.
Dupont Men jag får ju dåligt samvete då. Jag måste ju fullgöra min plikt.
bartendern Din plikt som polis i detta distrikt är att gå omkring som ett fån och strunta i allt som verkar mystiskt.
Dupont Var det då fel av mig att blåsa i visselpipan?
bartendern Ja. Du fick ju grälör av självaste polismästarn.
Dupont Skulle jag då ha låtit den där busen fortsätta ofreda den stackars fina damen Lola?
bartendern Ja. Det hade hon betalt för.
Dupont Hade hon betalat för att han skulle ofreda henne?
bartendern Nej, han hade betalat för att få ofreda henne.
Dupont Jag förstår ingenting.
bartendern Det är bra. Fortsätt med det. (*Jules och Pierre kommer in.*)
Pierre Hallå, Dupont! (*slår honom kamratligt på ryggen*) Hur klarade du dig?
Jules Du är hela gatans hjälte!
Dupont Varför det?
Pierre Du har givit en av våra damer ditt beskydd!
Dupont Men det var ju bara min plikt! Vad kunde jag annat göra?
Jules Du kunde ha låtit henne sköta sitt arbete i fred.
Dupont Det var ju den där busen som störde henne!
Pierre Bråka inte, Jules. Hon fick ju behålla sina pengar ändå.
Dupont Ja, varför betalade han för att få bråka med henne? Det verkar ju inte klokt!
Jules (till Pierre) Jag menar att Lola och Dupont har blivit fasligt goda vänner!
Dupont Får en polis inte göra sig till vän med dem som han tjänar?
Pierre Han är oskyldig, Jules.
Dupont Vem är oskyldig?
Jules Du, din stackars flaskborste, som inte vet hur man diskar! Du kan bli diskad för mindre!
Dupont Diskad? Varför det? Jag sköter ju mitt jobb!
Pierre Säg inte för mycket, Jules.
Dupont Jag förstår ingenting.
Jules (resignerar) Det är din salighet, konstapeln. (*till bartendern*) En absint.
bartendern Så ska det låta. (*serverar*)
Pierre Här också.
bartendern Voilà. (*serverar*)
Jules Och vår vän? Jag bjuder.
bartendern Han förtjänar det. (*serverar*)
Dupont Jag tackar. (*alla tre dricker under tystnad, Dupont står mellan Pierre och Jules. Harmonin är som mellan tre bröder, fastän Pierre och Jules är hallickar och Dupont polis.*)
Lola (kommer in) Hej på er allesammans!
Jules Se inte så glad ut för det.
Lola Du om någon borde vara nöjd. Se här! (*slänger fram en sedelbunt på disken. Jules tar genast upp den och räknar pengarna.*) Jag har fått en markis till älskare!

Dupont (*chockerad, reser sig*) Vad!

Pierre Sakta i backarna, Lola.

Lola (*inser faran*) Förlåt! Jag menar, vi har fått en välgörare till hotellet.

Dupont Välgörare? Diskare? Älskare? Hotellet?

Jules Ta det lugnt, Dupont.

Dupont (*börjar förstå*) Använder han också flaskborstar?

Lola (*uppriktigt*) Nej, han är invalid. Men han betalar ändå.

Dupont För att få diska?

Lola Nej, för att få se mig diska.

Dupont (*har lagt märke till att alla de vackra damernas kunder börjat komma ut igen, nöjda och ensamma*) Så hotellet är alltså en välgörenhetsinrättning?

Lola Vad annars?

Dupont Madame, ni borde skämmas!

Lola Varför det?

Dupont (*dräpande*) Därför att ni bor i en bordell.

Lola (*efter en stund*) Än sen då?

Pierre Ta det lugnt, Dupont.

Jules Ge honom en annan absint, Legros. Jag bjuder. Han behöver det.

bartendern (*häller upp*) Voilà, monsieur. Ni får en till sedan.

Dupont (*häller ut glaset på golvet*) Tror ni jag är dum eller?

bartendern (*uppbragt*) Monsieur, ni är otacksam!

Dupont Nej! Jag är inte otacksam! Jag är tacksam! Jag är tacksam för att den unga damen här råkat försäga sig angående det koppleri som hon är utsatt för! Nu får jag verkligen anledning att hedra min uniform! (*går bestämt till en telefon bredvid*)

Pierre Gör ingenting dumt, Dupont.

Jules Vi började nästan tycka om dig!

bartendern (*resignerad*) För en som häller ut sitt glas på golvet finns det inget hopp.

Dupont (*i telefonen*) Hallå? Jag har uppdagat en hemlig bordell. Skicka en polisrazzia genast till Rue du Marlou nummer 13!

Lola (*till de andra*) Markisen finns där inne.

Jules Dupont får ta konsekvenserna.

Dupont (*triumferande*) Spelet är slut, mina vänner! Denna gata kommer nu att befrias från all sedeslöshet!

Jules Varför blev ni inte präst, Dupont?

Dupont (*skamset*) Min far var präst.

(*Alla skrattar hjärtligt och länge.*)

Dupont Det är ingenting att skratta åt. Det var en olyckshändelse.

bartendern Han kanske var hugenott?

Dupont Nej, han var en riktig monseigneur.

(*Alla brister ut i skratt igen.*)

Dupont (*allvarlig*) Jag är rädd, mina vänner, att ni har skrattat för sista gången åt mitt fall. Nu stundar allvar!

(*Polisrazzian kommer. Dupont går ut och förenar sig med dem. Alla hotellets kunder och damer, oklädda och halvklädda, ett oändligt antal, packas in i en Svart Maja och föres bort. Dupont följer med.*)

Pierre (*under tiden*) Han vet inte vad han ger sig in på.

bartendern (*filosofiskt*) Hans oskuld blir hans värsta brott.

Lola Kan vi inte göra någonting för honom?

Jules Inte nu. Inte så länge han är polis.

bartendern Vi måste låta lagen ha sin gång. Sedan får vi se.

Lola Blir han avskedad som alla de andra?

Pierre Utan tvekan. Och hans tid blev kortare än någon annans.

Jules I bästa fall lär han sig något på kuppen.

Pierre Men han blir aldrig polis mera.
Jules Nej, aldrig.
Lola Stackars min lille Dupont!
bartendern (*tar tröstande hennes hand*) Han kommer tillbaka.
(*Razzian fullbordas och bilen kör bort.*)

Scen 5. Som scen 1.

Polismästarn Idiot! Vet du vad du har ställt till med?
Dupont Jag trodde att jag gjorde min plikt, Monsieur.
Polismästarn Du har satt fast polisprefektens president för könshandel!
Dupont Jag trodde, Monsieur, att alla var lika inför lagen.
Polismästarn Är vi alla födda lika, kanske? Vet du inte att han är markis?
Dupont Det blev den springande punkten, Monsieur.
Polismästarn Vad menar du?
Dupont När jag hörde att den fina damen Lola hade fått en markis till älskare gick någonting sönder inom mig.
Polismästarn Den fina damen Lola! Varför kunde du inte bekymra dig om den fina damen Frou-Frou i stället? Eller den fina damen Clou-Clou? Måste du nödvändigtvis sticka näsan i blöt just när presidenten för polisprefekturen gör ett känsligt besök?
Dupont Jag visste inte att det var han, Monsieur.
Polismästarn Men du visste att han var markis!
Dupont Ja, Monsieur. Jag visste att den fina damen Lolas torsk var en markis.
Polismästarn Du är omöjlig! Du är värdelös!
Dupont Oui, Monsieur.
Polismästarn Dra så långt pepparn växer!
Dupont Vad innebär det, Monsieur?
Polismästarn Du är avskedad! Ut!
Dupont (*försagd*) Oui, Monsieur. (*går ut med huvudet nedböjt.*)
Överkonstapeln (*kommer in*) Han varade bara en dag, chefen. Det är rekord. Vad gör vi nu?
Polismästarn Om jag någonsin har trott på någon människa så var det han. Att han, den lämpligaste av alla, skulle göra oss så grymt besvikna!
Överkonstapeln Ja, chefen. Det är mer än vad vi förtjänar.
Polismästarn Vi har bara en sak att göra nu.
Överkonstapeln Och det är?
Polismästarn Att lämna den posten vakant tills vidare.
Överkonstapeln Ett förnuftigt beslut, chefen.
Polismästarn Jag hoppas det, herr överkonstapel. Vi får se vad som händer.

Scen 6. Kaféet.

(Det är stängningsdags. Bartendern sopar och sätter upp stolar på borden.
Dupont inträder civilklädd i tarvliga kläder.)

bartendern God afton, konstapeln.
Dupont Jag är inte konstapel längre.
bartendern Varför kommer du då till din tjänstgöringsgata?
Dupont Jag har ingen annanstans att ta vägen.
bartendern Har du inget hem?

Dupont Jag har ingen lön längre. Jag är arbetslös. Alltså kan jag inte längre betala min hyra.

bartendern Säg inte att du har blivit avskedad som alla andra.

Dupont Som alla andra?

bartendern (*avbryter temporärt sitt sopande*) Efter att denna gata blev "de utvalda damernas gata" har 57 konstaplar avlöst varandra under tre år. Du är bara en i högen.

Dupont Är det rättvist?

bartendern (*fortsätter att sopa*) Det är inte en fråga om rättvisa. Det är en fråga om naturens gång.

Dupont Vad hände med alla de andra?

bartendern (*avbryter sopandet*) En hängde sig. En blev alkoholist. En gifte sig. En blev bordellkung. En blev smugglare. Alla föll de utan undantag.

Dupont Och jag? Vad skall det bli av mig?

bartendern Du är hederlig. Än kan du bevara din heder, men du måste dock sänka dig under din nivå. (*fortsätter att sopa*)

Dupont Ingen arbetsgivare vill ha en avskedad polisman. Jag kan inte ens återvända till mitt parkvaksjobb. Vad föreslår du?

bartendern Lola tycker om dig. Hon är bra. Det bästa du kan göra är att ge dig i lag med henne.

Dupont Som sutenör?

bartendern Kalla det vad du vill. Allt som är bra har sämre namn än vad det förtjänar.

Dupont Och jag skulle genom att bli hallick bevara min heder, min oskuld och mitt goda namn?

bartendern (*avbryter sopandet*) Min vän, du är lika fallen som alla andra. Det gäller att inte falla djupare än nödvändigt. (*fortsätter sopa.*)

Dupont Men har inte Lola en beskyddare redan genom Jules?

bartendern För att överleva måste du ta upp kampen med honom.

Dupont Hur? Han är mycket större än jag. Han kan slåss. Det kan inte jag. Jag är för snäll.

bartendern (*lägger sopborsten åt sidan och intar sin normala ställning bakom baren*)
Min vän, (*plockar fram en butelj,*) här har du medlet. Drick upp, och sov på saken.

Dupont Vad menar du?

bartendern Du finner sanningen i vinet. Detta vin kommer från min kusins lantgård. Det är ett äkta, levande vin. Det är inte ett vin som man säljer eller exporterar. Detta är ett vin som kommer direkt ur djupet av seklernas och millenniernas vinkultur. Om det överlever är det guld värt, men det kan också stagnera och bli grumligt och surt. Se på denna färg. Det är rena guldet. Drick det och tänk tills flaskan är slut.

Dupont Du initierar mig således i alkoholisternas mysterium?

bartendern Nej, jag försöker bara hjälpa dig. Tro på en gammal bartender. Jag serverar hundratals fyllon och alkoholister varje dag. Jag ber dig inte att bli som de. Jag ber dig bara att eftersinna det sanna vinets eviga sanning.

Dupont Vad menar du?

bartendern Jag menar följande. Drick inte ur flaskan genast. Det är vulgärt. Endast döingar dricker bara för att få bli fulla. Vi är intelligenta kulturmännskor, du och jag. Det gäller att iakttaga vissa ceremonier. Först (*håller upp flaskan mot ljuset*) gäller det att studera färgen. Är den klar eller grumlig? Du ser att den är lika gyllene och strålande klar som solen i gryningen. Alltså kan vi förtro oss åt denna flaska. (*korkar upp den*) Och sedan? (*håller upp litet i ett glas*) Vi måste närma oss med andakt. Lukta på den. (*luktar på den själv och räcker sedan glaset åt Dupont att lukta på.*) Känner du doften? Det är ett hederligt vin. Och sedan? (*återtär glaset, låter vinet cirkulera.*) Det gäller att pröva vinet noga. (*låter vinet cirkulera.*) Med varsam hand. Nu ser vi att

vinet inte har några grumligheter alls. Alltså vågar vi pröva det. (*läppjar på glaset.*) Även du. (*överräcker glaset. Dupont läppjar.*) Är smaken tillräckligt övertygande? Är vinet fullmoget? Vad är smakens första associationer?

Dupont Det smakar alldeles för gott.

bartendern Det ska vin göra. Endast då är det ett äkta vin. (*återtar glaset*) Men ännu är vi inte färdiga. (*låter vinet cirkulera i glaset*) Vi har endast börjat pröva det. Mycket återstår. Tills vidare har det bestått provet. Låt oss alltså se vad det egentligen går för. (*tar en klunk. Smakar noga. Tystnad. Sväljer. Överräcker glaset.*)

Låt vinet noga passera alla delar av munnen. Om du bara låter det passera rakt fram och ner så känner du bara den beska eftersmaken. Det gör de flesta. Låt vinet dröja i munnen så länge som möjligt, ända tills det blir äckligt. (*Dupont lyder och sväljer slutligen.*)

Nå?

Dupont Det är det bästa vin jag någonsin druckit.

bartendern Jag är bara en bartender. Jag har gett er vinet. Den sanna vinkulturen består endast i att odla, skörda, lagra och smaka. Drickandet är i sig vulgärt.

Dupont Men varför gör man vin om inte för att dricka det?

bartendern Det frågade sig redan den gamle Noak. Han tog konsekvensen av sitt eget logiska resonemang, drack ordentligt, blev redlöst berusad, somnade naken, och följden blev förbannelsen av alla negrer för evigt. Det vet du väl. Jag föredrar att aldrig bli någon anledning till förbannelse för någon.

Dupont Likväl gör du inget annat än serverar.

bartendern Ja, ty jag känner vinets jungfruliga urkraft och lever blott för denna, för dess bevarande och för dess välsignelse för mänskligheten. (*överräcker flaskan.*) Ta väl vara på den.

Dupont Jag ska försöka.

bartendern Jag ger dig tillstånd att dricka. Drick och tänk.

Dupont Jag ska göra mitt bästa.

bartendern Gör det. Farväl, mon ami.

(*Dupont lämnar kaféet, och bartendern stänger och låser efter honom.*)

Ännu en fallen ängel som det gäller att omplåstra tills han dör. (*släcker.*)

Scen 7. Lolas rum.

(Lola ligger med en kund i sin säng. De arbetar. Det knackar försynt på dörren. Lola och kunden blir störda. Det knackar igen. Efter den tredje knackningen:)

kunden (*till Lola*) Vem är det?

Lola Har ingen aning.

(*Det knackar igen.*)

kunden Kan du inte köra bort fridstöraren?

Lola Jag kan försöka. (*stiger upp ur sängen och går till dörren. Öppnar mycket försiktigt. Utbrister:*) Oohh!

(*stänger dörren kvickt och återvänder till sängen.*)

Göm dig under sängen kvickt! Det är polisen!

kunden Är du säker?

Lola Javisst!

kunden Är jag säker under sängen?

Lola Javisst!

kunden Hej då! (*dyker under sängen. Lola återvänder till dörren, öppnar och släpper in en påverkad Dupont med en mer än halvtömd flaska.*)

Lola Konstapel Dupont! Så ni ser ut!

Dupont Jag är inte konstapel längre.

Lola Vad har hänt?

Dupont Jag har fått sparken.

Lola Det är mitt fel alltihop!

Dupont Nej, Lola, det är allas fel utom ert.

Lola Men varför har ni kommit hit?

Dupont Jag hade ingen annanstans att ta vägen.

Lola Ert hem då?

Dupont Jag kunde inte återvända till min mor efter att ha visat mig i min fina uniform för henne i morse. Hon är alltid uppe. Hon skulle aldrig ha förlåtit mig.

Lola Det är mitt fel alltihop!

Dupont Eller er förtjänst. Det beror på hur man ser det. Se så gott vin jag har fått av bartendern som present! Jag har sparat litet åt er. Han gav mig vinet som meditationsfluidum, och jag har minsann tänkt, må du tro! Jag har kommit fram till att allt var mitt eget fel, därför att jag tyckte för mycket om dig.

Lola Vad du är gullig! Du var min favoritkonstapel hela dagen!

Dupont Har du något glas?

Lola Javisst! (*plockar fram två stycken*) Och jag har fler flaskor också, om det behövs.

Dupont Det kanske kan behövas. Man vet aldrig. Jag håller just på att upptäcka mitt nya liv, om jag har något.

Lola Har du något?

Dupont Det beror på dig.

Lola Hur så?

Dupont Det är så mycket jag inte vet om livet, men du skulle nog kunna lära mig en hel del.

Lola Som vad då?

Dupont Hur går det till egentligen?

Lola Vad då?

Dupont Du vet vad jag menar. Det som du har betalt för.

Lola Jaså, det.

Dupont Kan du undervisa mig?

Lola Det beror på hur duktig du är.

Dupont Men jag kan tyvärr inte betala.

kunden Jag protesterar! (*kommer fram under sängen*) Lola! Så här kan du inte göra mot en gammal trogen kund! Ta emot en avskedad och drucken poliskonstapel mitt i natten som inte ens vet hur man gör och som inte ens kan betala!

Lola Jag beklagar, Laurent, men jag tar emot alla kunder.

Laurent På samma gång?

Lola Om det behövs.

Laurent Och jag då? Föredrar du en icke betalande kund mot mig, som alltid har betalat och gjort rätt för sig?

Lola Jag beklagar, Laurent, men detta är en nödsituation.

Laurent Tror du inte att jag är i nöd då?

Lola Du kan komma tillbaka en annan dag.

Laurent Tror du jag vill det då, efter att ha blivit åsidosatt för en full och avskedad polisman? (*klår förtrytsamt på sig*)

Lola En polis är alltid en polis, Laurent.

Laurent Även utan uniform?

Lola (*ser på Dupont*) Åtminstone denne.

Laurent Det är inte rättvist! Jag har betalat! Det har inte han!

Lola Käre Laurent, utan idealism kan ingen kärlek överleva.
(*Laurent ger upp, tar på sig hatten och går.*)

Dupont Jag kan inte säga hur ledsen jag är. Om jag vetat att du var upptagen....

Lola Nu är jag inte upptagen längre. (*tar vinet och håller upp.*)

Skål. (*skålar med Dupont.*)

Dupont Jag är helt och hållet hänvisad till din barmhärtighet nu, mademoiselle Lola.

Lola Jag vet det. Och det ska bli mig ett nöje. Jag har alltid önskat mig en sven. Ni blir min första.

Dupont (*blygt*) I så fall, Lola, så måste jag erkänna, att även ni blir min första.

Lola Alltså har vi något gemensamt.

(*släcker lampan och drar med sig Dupont mot sängen, börjar klä av honom, osv.*)

Scen 8. Kaféet.

Jules Dupont har sovit hos Lola i natt.

bartendern Jag vet.

Jules Hur vet du det?

bartendern En bartender vet mer än hela världen.

Jules Men detta borde du inte ha vetat.

bartendern Hur så?

Jules Hela hotellet vet det. Alla hennes systrar vet det. Men ingen har talat om det för dig.

bartendern Jo, du.

Jules Nu, ja.

bartendern Jag visste det ändå innan du talade om det. Fråga mig inte hur.

Jules En bartender vet tydligen mer än hela världen. (*Laurent kommer in.*)

Laurent En dubbel.

bartendern Är det klokt så här tidigt på morgonen?

Laurent Ingenting är klokt här i världen.

Jules Han vet mer om världen än en bartender.

Laurent Du är visst Lolas kopplare, vad?

Jules Du har så rätt. Varmed kan jag stå till tjänst?

Laurent Jag måste be att få framföra ett klagomål.

Jules Ingen har någonsin klagat på Lola.

Laurent Någon gång måste bli den första då.

Jules Nå?

Laurent Hon kastade ut mig i natt fastän jag hade betalat.

Jules Sådant händer ibland. Hade du dreglat på henne?

Laurent Nej. Hon körde ut mig för att släppa in en annan som inte betalade.

Jules Krävde du återbetalning?

Laurent Nej.

Jules Taskigt, pysen.

Laurent Men det är orättvist!

Jules Hur vet du att han inte betalade? Gömde du dig under sängen?

Laurent Just det.

Jules Min vän, jag ska tala om precis hur det förhåller sig. Mig lurar du inte. Lola fick en extra kund och gömde dig under sängen så länge. Det brukar hon göra. Sedan blev du så mörbultad av den nye kundens prestationer att du flydde frivilligt. Du blev helt enkelt utkonkurrerad. Och nu vill du hämnas.

Laurent Det var inte alls så. Jag gick innan den nye ens klätt av sig.

Jules Du gick alltså självmant? Du tog alltså inte ens reda på vad den nye gick för? Det kallar jag fegt!

Laurent Men jag kallar det orent spel. Hon tog emot honom av kärlek och inte för pengar!
Jules Hon får inte bli kär. Vem var det?
Laurent En påstruken avskedad polis.
Jules Påstruken?
Laurent Ja. Han hade en halvtom flaska med sig.
bartendern Han betalade alltså med vin i stället för pengar. Vin är mer värt än pengar.
Jules Tyst, Legros! Här pågår oegentligheter! Lola får inte bli kär i en annan!
Laurent Det är det jag menar. Jag har i alla fall alltid betalat.
Jules Du har blivit offer för ett nedrigt kupp försök, min vän! Men den där misslyckade polisen ska få!

(Dupont kommer in, salig.)

Dupont God morgon, mina herrar.
bartendern Har ni sovit gott, monsieur Dupont?
Dupont Jag har sovit för första gången i mitt liv.
Laurent På min bekostnad!
Jules Tyst! Hur kommer det sig att ni har sovit så gott, Dupont?
Dupont Jag hade så gott sällskap i sömnen.
Jules Vem då, om jag får fråga?
Dupont Den finaste damen i världen!
Jules Sov ni bara?
Dupont Ja, sedan.
Jules Efter vad?
Dupont Efter disken.
Laurent Vilken disk?
Dupont Flaskborsten.
Jules Och räkningen?
Dupont Vilken räkning?
Jules Lola tar alltid betalt.
Dupont Jag har inga pengar. Jag är avskedad.
Jules Dess värre råkar jag vara Lolas manager. Om Lolas kund smiter från betalningen så måste jag insistera på att herrn betalar mig i stället.
Dupont Men jag har inga pengar.
Jules Då måste jag kräva betalning i någon annan form.
Dupont Vilken?
Jules Herrn kan ju diska. Han kan diska hos Legros här, så får jag betalt sedan av Legros.
Legros I vilken form?
Jules Kontanter, förstås.
Legros Här levereras inga kontanter. Här levereras bara alkohol.
Dupont Jag har ett förslag. Låt oss spela om saken. Vinner du diskar jag hos Legros sedan tills han betalt dig tillräckligt i form av drinkar. Vinner jag får jag Lola. Vad sägs om det?
Jules Och hur vill du spela? Rysk roulette?
Dupont Här i Frankrike finns det bara ett hederligt spel. Man skålar och bjuder tills den andra ligger under bordet. Vi blir båda gäldenärer hos Legros, men den som förlorar får betala.
Jules Den ena kan vinna mer än den andra.
Dupont Men jag har handikapp, ty jag är pank och arbetslös. Du har pengar.
bartendern Förslaget är juste.
Jules Den där torra novisen ska man väl lätt kunna likvidera. Jag antar vadet. Vi börjar med Calvados! Den som först tappar sansen eller spyr har förlorat!

Dupont D'accord!

bartendern För att demonstrera min ojävighet säger jag: huset bjuder! Var så goda! (ställer fram en Calvados. Jules fyller två glas.)

Jules Är de lika fulla?

Dupont Exakt!

Jules Drick! (Båda dricker. Jules blir färdig först. Fler och fler har kommit in under tiden och iakttar duellen.)

Dupont (sätter ner glaset) Jag är färdig.

Jules Jag blev färdig ett år före dig. Nästa! Napoleon! Fyll på, bartender!

Legros (fyller på) Vilket barbari! Vilket slöseri! Vilken spänning!

Dupont (tar sitt glas) Redo?

Jules Sätt i gång! (de dricker. Dupont blir färdig först.)

Dupont (när Jules är färdig) Det var ett decennium sedan jag blev färdig.

Jules (till de andra) Han hällde inte ut något på golvet? (alla nekar.)

(Till Dupont:) Vem fan har lärt dig att dricka?

Dupont Min mor hade inte Coca Cola i bröstet.

bartendern Tredje ronden! Vad behagas, mina herrar?

Dupont Ren Pernod!

bartendern Ren Pernod var det! (fyller glaset)

Pierre Det kallar jag en präktig duell, när herrarna aldrig tröttnar på att ta fram nya vapen!

bartendern (till Pierre) Vänta bara tills granaterna kommer.

Jules Klara! Färdiga!

Dupont Drick! (de dricker. De blir färdiga samtidigt.)

bartendern Oavgjort! Det står fortfarande ett-ett!

Jules Om ingen faller får poängerna fälla utslaget.

Dupont Och om båda faller?

Jules Är du så grön att du inte ännu har lärt dig att inte önsketänka?

bartendern Monsieur Jules har valt vapen två gånger, monsieur Dupont endast en. Det är monsieur Duponts tur.

Dupont (djävt) Armagnac!

Jules Din sötsliskiga rotborste!

Dupont Flaskborste, om jag får be.

bartendern Mina herrar, får jag be er att inte avlägsna er från ämnet. Annars riskerar ni att inte hitta tillbaka.

Jules Jag hittar alltid tillbaka.

Dupont Till vilken fitta som helst?

bartendern Mina herrar, ni skall dricka och inte slåss!

Pierre (till de andra) Var redo att ingripa om någon börjar ge slag under magen!

Jules Jag slår vad om att din flaskborste är luden som en päls av bara gammal ost!

Dupont Min bror, låt oss dricka, glömma och förlåta och slåss intill döden! Skål! (börjar dricka)

Jules Tjuvstart!

Dupont Förlåt mig! Det var inte meningen!

Jules Jag kräver att hans glas fylls till brädden igen!

Pierre Drick lika mycket själv i stället, Jules.

bartendern Förslaget är juste.

Jules (dricker) Är ni nöjda nu? (ställer ifrån sig glaset.)

Dupont Han har druckit mer än jag!

Jules Och hur fan ska jag i mitt tillstånd kunna avgöra exakt hur mycket jag ska dricka för att komma ner till din nivå?

Dupont Vi gör så här. (häller över litet av sitt glas i Jules.)

Jules Fusk! (häller över mycket i Duponts.)

bartendern Mina herrar! Håll er till reglerna!
Dupont Jag försökte bara hjälpa dig på traven. *(häller tillbaka så att glaset blir jämnt fulla.)*
Jules Vilka regler? *(kastar sin Armagnac i Duponts ansikte.)*
Dupont Det var inte rättvist! *(kastar sin i Jules ansikte.)*
Pierre De är oregerliga!
bartendern Min stackars Armagnac! Bara klubbigheten återstår!
Jules (ropar) Champagne!
Dupont (ropar även) Champagne!
bartendern Hela flaskor eller glas?
Jules Ett glas i sänder! Vi måste hålla oss nyktra!
Dupont Så länge det går!
bartendern Champagne var det. *(korkar upp en flaska på skickligt vis. Inte en droppe går förlorad.)*
Pierre Mina damer och herrar! Här pågår årets mest spännande duell! Paris hårdaste sutenör mot en avskedad kommissarie! Oddsen är jämna! Vem har mera stål i magen? En professionell gangster eller en avdankad polisman? Får jag be om era vad!
Clou-Clou Tio på Jules!
Frou-Frou Tjugo på bylingen!
Gigi Trettio på min hallick!
Jou-Jou Femtio på den lille!
Lili Hundra på proffset!
(alla spekulerar livligt. Champagneglasen är nu fyllda.)
bartendern På era platser! Färdiga! Lyft era glas!
Pierre Förbudet att spilla!
Jules Vem spiller?
Dupont Spill inte där!
Jules Spill inte själv, din drummel! *(kastar sin champagne över honom.)*
Dupont Du fuskar! *(kastar sin champagne över Jules.)*
bartendern Oavgjort! Nästa rond! *(fyller glaset på nytt.)*
Jules (till Pierre) Vänta bara tills jag tar fram knogjärnen!
Lola (kommer in) Jules! Ernest!
Jules (störd) Vad då Ernest? Vem fan är Ernest?
Lola (desorienterad) Vad håller de på med?
Malou Inte vet jag, men de är fulla båda två.
Pierre De försöker suppa varandra under bordet.
Lola Sluta genast med sådana dumheter!
Jules (har lyft sitt glas, misslyckas med att föra det till munnen, häller i misstag ut det över golvet) Öööööö! *(faller)*
bartendern Segraren! *(häller upp Duponts arm)*
Lola (kommer fram till Dupont) Har du supit Jules under bordet, Ernest?
Dupont (groggy) Nej då. Han gjorde det alldeles själv.
bartendern Härmed döms kopplaren Jules förlustig sitt monopol över Lola och hennes inkomster! Härmed är Lola fri och gör som hon vill!
Lola Har jag förlorat Jules?
Pierre Ja, Lola. Vem väljer du i stället?
bartendern Ernest Dupont har besekrat Jules, men Lola har rätt att välja vem som helst och ingen alls om hon vill.
Lola Får jag välja vem jag vill till ny beskyddare och partner?
bartendern Ja, Lola. Du är helt fri.
Lola (tar Dupont under armen) Då tar jag polisen!

bartendern Härmed är Ernest Dupont utnämnd till Lolas nye sutenör av mademoiselle Lola själv. Leve vår nye sutenör!

Pierre Hon leve!

(Alla hurrar, firar och är glada.)

Dupont (när det hela lugnat sig) Har jag verkligen fått ett nytt jobb?

Lola Ja, Ernest, och det bästa i världen!

Frou-Frou Jag har nyheter från stadspolisen!

alla Vad då?

Frou-Frou Vår gata kommer att i fortsättningen lämnas i fred för nya poliser!

(En våg av entusiasm. Alla firar ytterligare och är glada.)

Lola Dock har vi en polis, vår enda riktiga polis, och han ska alltid vara vår enda riktiga polis, nämligen min egen Ernest Dupont! *(En våg av hänförelse igen.)*

Frou-Frou Tala till oss, Dupont, vår frälsare!

(Dupont föres upp, ställs upp på en stol, sedan ett bord, men flera måste stödja honom.)

Dupont (groggy) Mina vänner, det är en stor ära för mig att få tjäna min uniform här vid er egen gata, jag menar, min avlagda uniform, jag menar....*(kommer av sig)*

(Alla jublar av skratt och hänförelse.)

Frou-Frou Mera! Mera!

Dupont (gör en kraftansträngning) Jag menar, mina vänner, att detta är den lyckligaste dagen i mitt liv. *(får en äntlig black-out.)*

bartendern Han är din nu, Lola. Se till att han sköter sig i fortsättningen.

Lola Jag ska göra mitt bästa. Hjälp till här! *(Hennes systrar hjälper henne med att bära ut Dupont och in till hotellet.)*

bartendern Bär gärna ut det andra liket också.

Pierre (till Jules) Kom, broder, låt oss gå.

(Bartendern slår vatten i ansiktet på honom.)

Jules (vaknar) Vad? Vad hände?

bartendern (med händerna i sidan) Vad som hände? Jo, du har visat dig mer än föraktlig, min vän!

Jules (groggy) Hur så?

bartendern Din usla grogganalfabet! Det vet du väl att man aldrig kan ta en öl efter ett glas champagne? Du fick minsann vad du förtjänade! Kom aldrig hit mer och besudla min bardisk!

Jules Och Lola?

bartendern Henne ser du aldrig mer! Du har gjort dig ovärdig henne! För ut honom!

Jules Vad har hänt egentligen?

Pierre Bry dig inte om det, Jules. Har man förlorat en står det en tusenden åter.

Jules Flaskor?

Pierre Nej, flickor.

Jules Det är ju samma sak!

Pierre Det beror på hur man ser det.

Jules Ur flaskborstens synpunkt.

Pierre Bli nu inte bara lika imbecill som Dupont!

Jules Han kommer att gå långt, han!

Pierre Han har redan gått långt. Han har ju kommit ända hit.

Jules Men längre kommer han inte.

Pierre Nej, antagligen inte, för nu är han ju etablerad.

Jules Det är nog dags att pensionera sig, Pierre.

Pierre Icke. I vårt yrke kan man alltid börja om från början.

Jules Men det är tröttsamt i längden.

Pierre Bara om flaskborsten krokmar.

Jules Du har rätt! Den får aldrig krokna!

Pierre Kom nu, din gamla disktrasa! *(får ut Jules därifrån.)*

bartendern Må detta bli till en lektion, go' vänner, och ett steg framåt på den oändliga utbildningens väg i vinet och dess hemligheter! Drick aldrig öl!

Ridå.